

Zánka Erzsébet tábor

Napok óta hallgattuk az időjárás jelentést, hogy vajon június 25-ére mit is jósolnak a hosszú meleg időszak után. Mindenki örömeire további jó meleget ígértek a meteorológusok.

Alig fejeződött be a tanítás, és már ott várakoztunk az István téren a Polgármesteri Hivatal előtt, hogy 110-en indulhassunk is Zánkára. Volt aki, már indulás előtt egy órával, de olyan is akadt, aki éppen csak megérkezett a névsorolvasásra.

Gyorsan megtaláltuk barátnőinket, barátainkat a tavalyi táborból, avagy az iskolából. A pedagógusok is ismerősként köszöntek Nekünk. Természetesen most is voltak sokan első táborozók, mint ahogy az elmúlt évben mi is.

Délelőtt 10.00-kor elindultunk három autóbusszal. Kicsit hosszú volt az út, de mégis gyorsan elrepült a jó beszélgetésekkel.

Az első nap az érkezéssel, adatok egyeztetésével és a szobák kiosztásával elég sok idő ment el (az idén is kicsit lassúnak tűnt), de aztán minden megoldódott.

Az egyes számú piros ház első emeletét kaptuk meg. Megismerkedhettünk egyből az altábor vezetőnkkel, Rolcsival.

A szobák elfoglalása után futottunk „ebédelni”, fél három lett addigra. Megéheztünk, bár itthon mindenkit rendesen elláttak szendvicsekkel. Kicsomagolás és elrendezkedés után mehettünk is vacsorázni hat órakor. Vacsora után bőrig áztunk, mert hirtelen leszakadt az ég, pedig csak néhány száz métert kellett megtennünk a szobákig.

Este nyolctól a saját házunknál zászlófelvonás és házirend ismertetés volt, majd ezt követően a központi tér helyett (nagy felhők jöttek, erősen esőre állt ismét az idő) a sportszarnokban történt meg a tábornyitás.

Nagyon jó hangulat kerekedett, mindenki énekelt és táncolt. Ami még színesebbé tette az

ünnepséget, minden ház más színű pólót és sapkát kapott. A program végeztével ismét eláztunk.

Nehezen ment az első este az elalvás, mert sok mindent kellett megbeszelnünk egymással.

Másnap reggel, mint majd ezt kövözően mindig 6.50-kor volt az ébresztő, aztán jött Rolcsi és levezényelt egy reggeli tornát. Ő sem és mi sem bírtuk három napnál tovább a korai tornászást.

Szobarendezés következett, mert jöttek tanáraink szemlézni, mindennap más. Nagyok voltak az elvárások nem is sikerült minden esetben teljesíteni. A renddel volt a legnagyobb probléma, állandóan akadtak kóbor üdítő üvegek, zoknik, pólók, a vizes törölközőkről már nem is beszélek.

A szemle után futás volt reggelizni. A csoportunknak fél nyolcra kellett odaérni minden reggel. Alig nyíltak ki a szemeink, de már szaladtunk is felpakolva, mert a reggeli után irány a part. Szerencsések voltunk, mert elsőként hajózhattunk ki szádmagunkkal az eső utáni Balatonra. Gyönyörű tiszta idő volt és sima volt a víz, mint a tükör. Nagyon élveztük fent a fedélzeten a látványt és a jó levegőt. Sajnos csak egy órácskát himbálóztunk a vízen. A hajókázás után csoportokra oszlottunk, és elindult a kincsvadászat. Érdekes feladatokat kaptunk. Egy térkép és versecskék alapján kellett tájékozódni és megtalálni a betűket, melyeket összeolvasva „élménytábor” kifejezést kaptuk. Sok pecsétet kaptunk a helyes és gyors megoldásért. Elfelejtettem mondani, hogy minden programon való részvételért pecsétet lehet kapni, melyet tábor végén beválhattunk, ill. a házak közötti versenyhez volt szükség rájuk.

A kincsvadászat után irány az ebédvadászat. Gyorsan megettük még az uzsit is, melyet az ebédhez megkaptunk. Rövid csendes pihenőt rendeltek el tanáraink főleg a meleg miatt.

Felszerelve a pihenő után elindultunk a strandra. Meglepődtünk, mert a tájház mentén kerítéssel, biztonsági őrral és beléptető kapuval találoztunk. Tanáraink lebeszéltek, hogy nyissák ki a kaput, mert száz ember az csak száz ember, így egész hamar eljutottunk a strandra.

Fantasztikusan éreztük magunkat, remek volt a víz, jókat játszottunk, csak nem engedtek tanáraink messzire bemenni a vízbe, igaz nem is lehetett volna, mert a vízimentők folyamatosan figyeltek bennünket. Gyorsan elszaladt a délután és már mentünk is a vacsira.

Esti program is volt nyolc órától a Nemadomfel együttest láttuk és hallottuk. Mindenkinek nagyon megrázó, de egyben szép élmény volt, ahogy a fogyatékos emberek zenéltek, énekeltek. Nagyon jó hangulatot varázsoltak a sátorba.

Kedden a csapatunk több csoportra oszlott. Délelőtt kiveztünk a sárkányhajókon, fantasztikus élmény volt. Felváltva jöttek csoportjaink egész délelőtt. A többiek addig pancsoltak nagyokat a Balcsiban. A TESÓK jó vízi programokat is szerveztek annak, aki csatlakozni akart hozzájuk.

Ezen a délelőttön vízimentést láttunk hivatásos kutyus segítségével. Nagyon izgalmas volt. Egy diákot jelöltek ki a tömegből és Őt húzta ki a kutyus. Elmondták a fürdőzés szabályait is. Sok mindenre kell figyelniük miközben strandolunk!

Ebéd és a csendes pihenő után ismét lementünk a Balcsira, de most a Dotto vonattal. Folyamatosan hozta-vitte a gyerekeket a part és a tábor között, de sajnos csak ritkán fértünk fel rá. Egyszerre nem is tudtunk utazni, mert nem volt rajta száz férőhely, pedig nagyon összehúztuk magunkat.

A fiúk beneveztek a focira, de sajnos nem sikerült helyezést elérni, majd talán jövőre. A fürdőzés közepette, meglepetésben volt részünk, mert mindenki kapott egy hatalmas tejfölös-sajtos-fokhagymás lángost. Jó is volt, mert már megéheztünk ebéd óta. Lángosozás után még egy csapatunk szállt vízre a sárkányhajókkal. Délutánra már megerősödött a szél, így a nyílt vízre nem mehettünk ki, csak az öbölben lehetett evezni. Ennek is örültünk. Már megint véget ért a pancsolás, mentünk vacsorázni.

Nagy volt a készülődés és az izgalom, mert este 22.00-tól bátorságpróbára mentünk. Itt is csapatokra oszlottunk volt, aki kisebb kört járt be, volt aki nagyobbat. Minden állomáson valamilyen játékos feladatot oldottunk meg, és kaptuk a pecséteket. Az volt a legjobb, hogy jó későn fekhettünk le, igaz ennek másnap reggel láttuk kárát. Alig bírtunk felkelni, de a strandolás lehetősége, mindenkit felébresztett.

Egész napot a strandon töltöttük, persze mentünk ebédelni és pihenni is, de a strandolásé volt a főszerep. Délután ismét meglepít kaptunk, egy hatalmas hamburger formájában. Fincsi volt.

Este egy remek előadást hallhattunk a Talamba ütős együttestől. Fantasztikus hangszerek, fantasztikus hangulat. Nagyon sokan voltak a sátorban és sajnos voltak olyanok is, akik végig beszélték az egészet. Kellemetlen volt, mert a mi „kis” csapatunk érdeklődve figyelte a zenészeket és a produkciójukat. Egy órás műsor volt. Nagyon élveztem,

Már csak kettőt alszunk és megyünk is haza.

Az utolsó napra ébredtünk. Nagy szél fűjt, de azért lementünk ismét a partra. Sajnos nem engedtek be minket a vízbe, mert másodfokú volt a viharjelzés. A parton a TESÓk ismét szerveztek játékokat, így gyorsan eltelt az idő.

Vártuk a délutánt, mert a Kalandparkba ment a csoport két részletben. Nem mehetett mindenki, csak az, aki már kijárta az ötödik osztályt. A második csoportnak nem volt szerencséje, mert ismét jött a vihar és lezavart mindenkit a pályáról. Helyette moziba mentünk. Ez is jó volt, de nem az igazi.

Lassan érkezett a záróbuli. Mindenki felvonult a központi térre, és értékelték a házak teljesítményét. Mi az Agymenők címet kaptuk! Nagy volt az ováció ismét. Zárásként egy órán keresztül ment a tánc és az ének. Jó hangulat volt újra.

Pénteken rendet raktunk, ágyat húztunk és már jött is a busz értünk! Nagyon jól éreztük magunkat, remélem ismét lehetőséget kapok jövőre is, mert nagyon szeretnék ismét eljönni a táborba.

Köszönjük a lehetőséget!

Egy táborlakó